

Кога подлежаще-то е сокиратено имъ тога сказвамо-то и опредѣлителны-те слова са ставатъ или въ единственно или въ множественно числе; както: **Боинъ агакавыхъ** ѿдержаша та, умолча все множество, **Аггаскій** собръ ~~б~~уди виса.

§ 84. Въ придаточны-те предложенія относителны-те мѣстоименія **йже** **йже** **ѣже** ся согласувать въ родъ и число со существително-то или мѣстоимѣніе-то на главно-то предложеніе, а падежъ пріиматъ таковъ, каковъ искать глаголъ-а или существително-то на придаточно-то предложеніе; на пр. **Онъ** **ѣсть** **человѣкъ**, **ეгօյէ** **ты** **вѣдѣлъ** **ѣси**. **Онъ** **книга**, **йже** **называяется** **грамматика**. **Блажени**, **йхже** **штавиша** **вѣзаконія**. **Пріиде** **человѣкъ** **и** **нѣже** **ты** **слышалъ** **ѣси**.

Йже, **йже** **ѣже** ся употребляватъ, (противъ свойство-то на языкъ-а славянскій) за да изразатъ членове-те гырчки о ё тѣ какъ въ существителны-те имена така и въ причастіята и неопределително-то наклоненіе и нарѣчія, кога они занимавъ мѣсто на подлежаще-то, и тога они ся несклоняющи; както: **Йже** **ш отца исхода** **аго** (**тои**), **ѣже** **ш вѣка** **утаенное**, (**то**) **йже** (**о**) **насъ** **ради**